

Поводом 100 година од Мојковачке битке - симбола црногорског слободарства, славе црногорског оружја и братског односа Црне Горе са Србијом, представници Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе, положили су вијенце на споменике мојковачким јунацима на обали Таре, Бојној њиви и споменик сердару Јанку Вукотићу на мојковачком тргу.

Представници Удружења присуствовали су и Свечаној академији у мојковачком Дому културе уприличеној у славу овог догађаја.

Прије сто година, ношени Његошевим завјетом „славно мрите, кад мријет морате“, мојковачки див-јунаци на челу са дивизијаром Јанком Вукотићем, показали су аустроугарском непријатељу да одбрана родне груде, националне части и српске браће нема цијену.

Подвигу црногорске војске поговала је племенска слога, епска подршка црногорских мајки, супруга, сестара, кћерки својим ратницима и значај Бадње вечери и Божића за православне црногорце.

У одбрани мојковачких „врата“ и српске војске у повлачењу, Прва санџачка дивизија са својим бригадама, батаљонима, извиђачким одредом и артиљеријом, показала је да

може бити „што бити неможе“ и уписала се златним словима у историју Црне Горе.

Недуго затим, уз одобрење одбјеглог краља Николе, црногорска влада је распустила и укинула црногорску војску и потписала срамну капитулацију на Цетињу 25.01.1916. године, а што је у народу доживљено као велеиздаја.

Тако је Црна Гора остала без своје војске и престала бити независна држава, а њена влада у избјеглиштву без правне и војне могућности да активира ратиште на својој територији, због чега су Црну Гору касније могле ослободити једино савезничке трупе, укључујући и српске у чијем саставу су били и црногорски војни обвезници.

Те чињенице, као и извјештај међународне посматрачке комисије од 9. фебруара 1919. године, о изборима за Подгоричку скупштину и стању у Црној Гори, разобличавају лажи називи историчара о нелегитимности Подгоричке скупштине 1918. године и наводној окупацији Црне Горе од стране Србије.

Немогућа је мисија сакрити истину да су се потписивањем капитулације црногорска влада и присталице Краља Николе обавезали на престанак отпора аустроугарском поробљивачу, да су њихови наследници на Петровдан 1941. пољубили руку новом италијанском поробљивачу, да се, по узору на њих, актуелна црногорска власт 1999. године ставила на располагање НАТО агресору, а сада се припрема да, без провјере воље грађана на референдуму, преда Црну Гору НАТО-у.

То је вертикала издаје Црне Горе од стране њених великаша, које је Његош смјестио у стихове „великаши грдне кукавице, постадоше рода издајце“.

Удружење позива све слободне и одговорне грађане Црне Горе да заједно сачувамо историјску истину о Црној Гори , вриједности традиционалне Црне Горе и спријечимо поробљавање Црне Горе од стране НАТО-а, чему ће Удружење дати пуни допринос.

Радан Николић, директор